

Издание
на български език

Информация и известия

Година 61
23 юли 2018 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2018/C 259/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2018/C 259/02 Съединени дела C-85/16 P и C-86/16 P: Решение на Съда (десети състав) от 30 май 2018 г. — Kenzo Tsujimoto/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Kenzo (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Заявки за регистрация на словната марка „KENZO ESTATE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „KENZO“ — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 5 — Относително основание да се откаже регистрацията — Репутация — Основателна причина) 2

2018/C 259/03 Съединени дела C-259/16 и C-260/16: Решение на Съда (пети състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italie) — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico (Преюдициално запитване — Пощенски услуги в Европейския съюз — Директива 97/67/ЕО — Членове 2, 7 и 9 — Директива 2008/6/ЕО — Понятие „доставчик на пощенски услуги“ — Предприятия за автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги, които доставят услуги по събиране, сортиране, пренасяне и доставка на пощенски пратки — Разрешение, необходимо за публично предлагане на пощенски услуги — Вноска за покриване на разходите за универсалната услуга) 3

2018/C 259/04	Дело C-370/16: Решение на Съда (трети състав) от 30 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Novara — Италия) — Bruno Dell'Acqua/Eurocom Srl, Regione Lombardia (Преюдициално запитване — Привилегии и имунитети на Европейския съюз — Протокол № 7 — Член 1 — Въпрос относно необходимостта от предварително разрешение на Съда — Структурни фондове — Финансова помощ от Европейския съюз — Производство за налагане на изпълнителен заповед върху имуществото на национален орган във връзка с платени в рамките на тази помощ суми)	4
2018/C 259/05	Дело C-382/16: Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Германия) — Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau (Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Корпоративен данък — Правна уредба на държава членка — Определяне на облагаемия доход на дружествата — Предимство, предоставено безвъзмездно от местно дружество на чуждестранно дружество, с което е в отношение на взаимозависимост — Коририране на облагаемите доходи на местното дружество — Некоририране на облагаемите доходи в случаите, когато същото предимство е предоставено от едно местно дружество на друго местно дружество, с което е в такова отношение — Ограничение на свободата на установяване — Обосноваване)	5
2018/C 259/06	Дело C-426/16: Решение на Съда (голям състав) от 29 май 2018 г. (преюдициално запитване от Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Белгия) — Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW и др./Vlaams Gewest (Преюдициално запитване — Осигуряване на хуманно отношение към животните при умишлено убийство — Специфични методи на клане, установени от религиозните обреди — Мюсюлмански празник на жертвоприношението — Регламент (ЕО) № 1099/2009 — Член 2, буква к) — Член 4, параграф 4 — Задължение за обредно клане без зашеметяване в кланици, отговарящи на условията от Регламент (ЕО) № 853/2004 — Валидност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 10 — Свобода на религия — Член 13 ДФЕС — Зачитане на съществуващите национални практики по въпросите, свързани с религиозните обреди)	5
2018/C 259/07	Дело C-483/16: Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 7, параграф 1 — Договори за заем в чуждестранна валута — Национална правна уредба, предвиждаща специфични процесуални изисквания за оспорване на неравноправния характер — Принцип на равностойност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита)	6
2018/C 259/08	Дело C-517/16: Решение на Съда (десети състав) от 30 май 2018 г. (преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Gdańsku — Полша) — Stefan Czerwiński/Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku (Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Материален обхват — Член 3 — Декларация на държавите членки съгласно член 9 — Срочна пенсия — Квалифициране — Законово определени предпенсионни схеми — Изключване на правилото за сумиране на периодите съгласно член 6б)	7
2018/C 259/09	Дело C-526/16: Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2011/92/ЕО — Оценка на въздействието върху околната среда на сондажи за търсене или проучване на шистов газ — Дълбок сондаж — Критерии за подбор — Определяне на прагове)	7
2018/C 259/10	Дело C-542/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag/Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel и др./Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (Преюдициално запитване — Директива 2002/92/ЕО — Приложно поле — Понятие „застрахователно посредничество“ — Директива 2004/39/ЕО — Приложно поле — Понятие „инвестиционна консултация“ — Консултации, дадени в рамките на застрахователно посредничество и свързани с внасянето на капитал по капиталов животозастрахователен договор — Квалифициране на дейността на застрахователен посредник при липса на намерение от негова страна действително да сключи застрахователен договор)	8

2018/C 259/11	Дело C-633/16: Решение на Съда (пети състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten — Дания) — Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet (Преюдициално запитване — Контрол върху концентрациите между предприятия — Регламент (ЕО) № 139/2004 — Член 7, параграф 1 — Извършване на концентрация, преди да бъде нотифицирана на Европейската комисия и да бъде обявена за съвместима с общия пазар — Забрана — Обхват — Понятие за концентрация — Прекратяване на споразумение за сътрудничество с трето лице от едно от участващите в концентрацията предприятия)	9
2018/C 259/12	Дело C-647/16: Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif de Lille — Франция) — Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молба за международна закрила, подадена в държава членка от гражданин на трета държава — Процедури за поемане на отговорност и за обратно приемане — Член 26, параграф 1 — Приемане и съобщаване на решението за прехвърляне, преди замолената държава членка да се е съгласила да изпълни искането за обратно приемане)	9
2018/C 259/13	Съединени дела C-660/16 и C-661/16: Решение на Съда (пети състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Dachau/Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl (C-661/16) (Преюдициално запитване — Данъчно облагане — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на стоки — Член 65 — Член 167 — Плащане на аванс за придобиване на стока без последваща доставка на въпросната стока — Постановяване на осъдителна присъда за законните представители на доставчика за измама — Несъстоятелност на доставчика — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Условия — Членове 185 и 186 — Корекция от националния данъчен орган — Условия)	10
2018/C 259/14	Дело C-190/17: Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Испания) — Lu Zheng/Ministerio de Economía y Competitividad (Преюдициално запитване — Контрол на пари в брой, които се внасят и изнасят от Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1889/2005 — Приложно поле — Член 63 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Гражданин на трета страна, пренасящ в багажа си значителна недекларирана сума пари в брой — Задължение за деклариране при изнасянето на тази сума от територията на Испания — Санкции — Пропорционалност)	11
2018/C 259/15	Дело C-251/17: Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Събиране и пречистване на градските отпадъчни води — Директива 91/271/ЕИО — Членове 3, 4 и 10 — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение от държава членка — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Имуществени санкции — Периодична имуществена санкция и еднократно платима сума)	11
2018/C 259/16	Дело C-306/17: Решение на Съда (осми състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tatabányai Törvényszék — Унгария) — Éva Nothartová/Sámson József Boldizsár (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Съдебна компетентност — Специална компетентност — Член 8, точка 3 — Насрещен иск, основан или не на договор или на факт, на който се основава първоначалният иск)	12
2018/C 259/17	Дело C-335/17: Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Върховния касационен съд — България) — Нели Вълчева/Георгиос Бабанаракис (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Приложно поле — Понятието „право на лични отношения“ — Член 1, параграф 2, буква а) и член 2, точки 7 и 10 — Право на лични отношения с дядото и бабата)	13
2018/C 259/18	Дело C-390/17 P: Решение на Съда (седми състав) от 30 май 2018 г. — Irit Azoulay и др./Европейски парламент (Обжалване — Публична служба — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за образование — Отказ да бъдат възстановени разноските за образование — Член 3, параграф 1 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз)	13

2018/C 259/19	Съединени дела C-519/17 P и C-522/17 P до C-525/17 P: Решение на Съда (седми състав) от 30 май 2018 г. — L'Oréal/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Guinot SAS (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявки за регистрации на словните марки „MASTER PRECISE“, „MASTER SMOKY“, „MASTER SHAPE“, „MASTER DUO“ и „MASTER DRAMA“ — По-ранна национална фигуративна марка „MASTERS COLORS PARIS“ — Отхвърляне на заявките за регистрация — Недостатъчни мотиви — Служебно разглеждане от съда) .	14
2018/C 259/20	Дело C-537/17: Решение на Съда (осми състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Landgericht Berlin — Германия) — Claudia Wegener/Royal Air Maroc SA (Преюдициално запитване — Въздушен превоз — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 3, параграф 1 — Приложно поле — Понятие за директно свързан полет — Полет, започващ от летище на територията на държава членка, включващ свързващ полет от летище на територията на трета държава, като крайният пункт на пристигане е на друго летище в тази трета държава)	15
2018/C 259/21	Дело C-50/18: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Mijo Mestrovic	15
2018/C 259/22	Дело C-64/18: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 1 февруари 2018 г. — Zoran Maksimovic	16
2018/C 259/23	Дело C-73/18 P: Жалба, подадена на 2 февруари 2018 г. от Cotécnica, S.C.C.L. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 20 ноември 2017 г. по дело T-465/16 — Cotécnica/EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)	17
2018/C 259/24	Дело C-140/18: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 22 февруари 2018 г. — Humbert Jörg Köfler и др.	17
2018/C 259/25	Дело C-146/18: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 23 февруари 2018 г. — Humbert Jörg Köfler	18
2018/C 259/26	Дело C-148/18: Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 23 февруари 2018 г. — Humbert Jörg Köfler и др.	18
2018/C 259/27	Дело C-214/18: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Sopocie (Полша), постъпило на 26 март 2018 г. — H.W.	19
2018/C 259/28	Дело C-260/18: Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 16 април 2018 г. — Kamil Dziubak и Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank Polska SA	19
2018/C 259/29	Дело C-271/18 P: Жалба, подадена на 19 април 2018 г. от Словашката република срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa/Европейска комисия	20
2018/C 259/30	Дело C-273/18: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 20 април 2018 г. — SIA „Kuršu zeme“	22
2018/C 259/31	Дело C-277/18: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Португалия), постъпило на 24 април 2018 г. — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	22
2018/C 259/32	Дело C-278/18: Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 24 април 2018 г. — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública	23
2018/C 259/33	Дело C-279/18: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания), постъпило на 24 април 2018 г. — Magdalena Molina Rodríguez/Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	23
2018/C 259/34	Дело C-281/18 P: Жалба, подадена на 24 април 2018 г. от Repower AG срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 21 февруари 2018 г. по дело T-727/16 — Repower/EUIPO	24

2018/C 259/35	Дело C-283/18: Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Almería (Испания), постъпило на 25 април 2018 г. — Liliana Beatriz Moya Privitello и Sergio Daniel Martín Durán/Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito	25
2018/C 259/36	Дело C-291/18: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 26 април 2018 г. — Grup Servicii Petroliere SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	26
2018/C 259/37	Дело C-293/18: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 26 април 2018 г. — Sindicato Nacional de CCOO de Galicia/Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega	26
2018/C 259/38	Дело C-295/18: Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 30 април 2018 г. — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA/Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA	27
2018/C 259/39	Дело C-321/18: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 9 май 2018 г. — Terre wallonne ASBL/Région wallonne	28
2018/C 259/40	Дело C-345/18 P: Жалба, подадена на 25 май 2018 г. от Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA and Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 март 2018 г. по дело T-211/16, Caviro Distillerie и др./Комисия	28

Общ съд

2018/C 259/41	Съединени дела T-586/16 и T-599/16: (Решение на Общия съд от 14 юни 2018 г. — Spagnolli и др./Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Смърт на съпруг, длъжностно лице — Правоприемници на починалото длъжностно лице — Наследствена пенсия — Пенсия за сирак — Промяна на работното място на преживелия съпруг, длъжностно лице — Адаптиране на заплатата — Метод за изчисляване на наследствени пенсии и пенсии за сираци — Член 81а от Правилника за длъжностните лица — Известие за изменение на пенсионните права — Увреждащ акт с неблагоприятни последици по смисъла на член 91 от Правилника — Член 85 от Правилника — Възстановяване на неоснователно платени суми — Условия — Искане за обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди)	30
2018/C 259/42	Дело T-597/16: Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — OW/ЕААБ (Публична служба — Срочно наети служители — Назначение в интерес на службата — Прехвърляне на нова длъжност — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране — Право на защита — Злоупотреба с власт)	31
2018/C 259/43	Дело T-882/16: Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — Sipral World/EUIPO — La Dolfina (DOLFINA) (Марка на Европейския съюз — Производство за отмяна — Словна марка на Европейския съюз „DOLFINA“ — Липса на реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)	31
2018/C 259/44	Дело T-72/17: Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — Schmid/EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „Steirisches Kürbiskernöl“ — Защитено географско указание — Член 15, член 51, параграф 1, буква а) и член 55, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 18, член 58, параграф 1, буква а) и член 62, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Реално използване на марката — Използване като марка)	32

2018/C 259/45	Дело T-136/17: Решение на Общия съд от 12 юни 2018 г. — Cotécnica/EUIPO — Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „cotecnica MAXIMA“ — По-ранна национална фигуративна марка „MAXIM Alimento Superpremium“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понстоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	33
2018/C 259/46	Дело T-165/17: Решение на Общия съд от 14 юни 2018 г. — Emcur/EUIPO — Emcure Pharmaceuticals (EMCURE) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „EMCURE“ — По-ранни словни марка на Европейския съюз и национална марка „EMCUR“ — Относително основание за отказ — Сходство на стоките и услугите — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понстоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	33
2018/C 259/47	Дело T-294/17: Решение на Общия съд от 14 юни 2018 г. — Lion's Head Global Partners/EUIPO — Lion Capital (Lion's Head) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Словна марка „Lion's Head“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „LION CAPITAL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понстоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	34
2018/C 259/48	Дело T-369/17: Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — Winkler/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Прехвърляне на национални пенсионни права — Решение за определяне на броя на годините осигурителен стаж — Разумен срок — Право на изслушване — Правна сигурност — Равно третиране — Оправдани правни очаквания — Отговорност — Имуществени вреди)	35
2018/C 259/49	Дело T-375/17: Решение на Общия съд от 12 юни 2018 г. — Fenyves/EUIPO (Blue) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Blue“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понстоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понстоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	35
2018/C 259/50	Дело T-456/17: Определение на Общия съд от 8 юни 2018 г. — Luru/EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Djili soy original DS“ — По-ранна национална словна марка „DJILI“ — Относително основание за отказ — Жалба, която отчасти е явно недопустима и отчасти е явно лишена от всякакво правно основание)	36
2018/C 259/51	Дело T-608/17: Определение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Grupo Vimbo/EUIPO — DF World of Spices (TAKIS FUEGO) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)	36
2018/C 259/52	Дело T-280/18: Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — ABLV Bank/ЕСП	37
2018/C 259/53	Дело T-281/18: Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — ABLV Bank/ЕЦБ	38
2018/C 259/54	Дело T-282/18: Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Bernis и др./ЕСП	39
2018/C 259/55	Дело T-283/18: Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Bernis и др./ЕЦБ	40
2018/C 259/56	Дело T-299/18: Жалба, подадена на 16 май 2018 г. — Strabag Belgium/Парламент	41
2018/C 259/57	Дело T-304/18: Жалба, подадена на 8 май 2018 г. — MLPS/Комисия	42
2018/C 259/58	Дело T-308/18: Жалба, подадена на 17 май 2018 г. — Хамас/Съвет	43
2018/C 259/59	Дело T-310/18: Жалба, подадена на 15 май 2018 г. — EPSU и Willem Goudriaan/Комисия	44

2018/C 259/60	Дело T-320/18: Жалба, подадена на 22 май 2018 г. — WD/ЕОБХ	45
2018/C 259/61	Дело T-324/18: Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — VI.TO./EUIPO — Bottega	46
2018/C 259/62	Дело T-331/18: Иск, предявен на на 31 май 2018 г. — Szécsi и Somossy/Комисия	46
2018/C 259/63	Дело T-332/18: Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Marry Me Group/EUIPO (MARRY ME)	47
2018/C 259/64	Дело T-333/18: Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Marry Me Group/EUIPO (marry me)	48
2018/C 259/65	Дело T-335/18: Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Mubarak и др./Съвет	48
2018/C 259/66	Дело T-338/18: Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Saleh Thabet/Съвет	49
2018/C 259/67	Дело T-349/18: Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance) . .	50
2018/C 259/68	Дело T-350/18: Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Euronet Consulting/Комисия	50
2018/C 259/69	Дело T-353/18: Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Promeco/EUIPO — Aerts (съдове)	51

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2018/C 259/01)

Последна публикация

ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Предишни публикации

ОВ С 240, 9.7.2018 г.

ОВ С 231, 2.7.2018 г.

ОВ С 221, 25.6.2018 г.

ОВ С 211, 18.6.2018 г.

ОВ С 200, 11.6.2018 г.

ОВ С 190, 4.6.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (десети състав) от 30 май 2018 г. — Kenzo Tsujimoto/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Kenzo

(Съединени дела C-85/16 P и C-86/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Заявки за регистрация на словната марка „KENZO ESTATE“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „KENZO“ — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 8, параграф 5 — Относително основание да се откаже регистрация — Репутация — Основателна причина)

(2018/C 259/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kenzo Tsujimoto (представители: A. Wenninger-Lenz, M. Ring и W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представител: A. Folliard-Monguiral), Kenzo (представители: P. Roncaglia, G. Lazzarotti, F. Rossi и N. Parrotta, avvocati)

Диспозитив

1) Отхвърля жалбите.

2) Осъжда г-н Kenzo Tsujimoto да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 335, 12.9.2016 г.

Решение на Съда (петти състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italie) –Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA(C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Съединени дела C-259/16 и C-260/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пощенски услуги в Европейския съюз — Директива 97/67/ЕО — Членове 2, 7 и 9 — Директива 2008/6/ЕО — Понятие „доставчик на пощенски услуги“ — Предприятия за автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги, които доставят услуги по събиране, сортиране, пренасяне и доставка на пощенски пратки — Разрешение, необходимо за публично предлагане на пощенски услуги — Вноска за покриване на разходите за универсалната услуга)

(2018/C 259/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali — Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)

Ответници: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

В присъствието на: Poste Italiane SpA (C-260/16)

Диспозитив

1. Член 2, точки 1), 1а) и 6) от Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена с Директива 2008/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която предприятията за автотранспортни, спедиторски или експресни куриерски услуги, които доставят услуги по събиране, сортиране, пренасяне и доставка на пощенски пратки, представляват — освен в случая, когато тяхната дейност се свежда до пренасянето на пощенски пратки — доставчици на пощенски услуги по смисъла на член 2, точка 1а от тази директива.
2. Член 2, точка 19 и член 9, параграф 1 от Директива 97/67, изменена с Директива 2008/6, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главните производства, която налага на всички предприятия за автотранспортни, спедиторски и експресни куриерски услуги да разполагат с общо разрешение за доставката на пощенски услуги, стига тази правна уредба да е обоснована с едно от съществените изисквания, изброени в член 2, точка 19 от тази директива, и да спазва принципа на пропорционалност в смисъл, че е в състояние да гарантира осъществяването на преследваната цел и не надхвърля необходимото за нейното постигане, което запитващата юрисдикция следва да провери.

3. Член 7, параграф 4 и член 9, параграф 2 от Директива 97/67, изменена с Директива 2008/6, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главните производства, която налага на притежателите на общо разрешение за доставката на пощенски услуги да правят вноски в компенсационния фонд за покриване на разходите за универсалната услуга, когато тези услуги могат, от гледна точка на ползвателя, да се считат за спадащи към универсалната услуга, поради това че имат достатъчна степен на взаимозаменяемост с тази услуга.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 19.6.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 30 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Novara — Италия) — Bruno Dell'Acqua/Eurocom Srl, Regione Lombardia

(Дело C-370/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Привилегии и имунитети на Европейския съюз — Протокол № 7 — Член 1 — Въпрос относно необходимостта от предварително разрешение на Съда — Структурни фондове — Финансова помощ от Европейския съюз — Производство за налагане на изпълнителен заповед върху имуническото на национален орган във връзка с платени в рамките на тази помощ суми)

(2018/C 259/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Novara

Страни в главното производство

Взискател: Bruno Dell'Acqua

Длъжници: Eurocom Srl, Regione Lombardia

в присъствието на: Renato Quattrocchi, Antonella Pozzoli, Loris Lucini, Diego Chierici, Nicoletta Malaraggia, Elio Zonca, Sonia Fusi, Danilo Cattaneo, Alberto Terraneo, Luigi Luzzi

Диспозитив

Член 1, последно изречение от Протокол (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не е необходимо предварителното разрешение на Съда, когато по искане на трето лице се образува производство за налагане на изпълнителен заповед във връзка с вземане към орган на държава членка, и лицето съответно задължение към длъжника на третото лице, който от своя страна в качеството на бенефициер е получил средства за изпълнение на съфинансирани от Европейския социален фонд проекти.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Rheinland-Pfalz — Германия) — Hornbach-Baumarkt-AG/Finanzamt Landau

(Дело C-382/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на установяване — Корпоративен данък — Правна уредба на държава членка — Определяне на облагаемия доход на дружествата — Предимство, предоставено безвъзмездно от местно дружество на чуждестранно дружество, с което е в отношение на взаимозависимост — Корижиране на облагаемите доходи на местното дружество — Некорижиране на облагаемите доходи в случаите, когато същото предимство е предоставено от едно местно дружество на друго местно дружество, с което е в такова отношение — Ограничение на свободата на установяване — Обосноваване)

(2018/C 259/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hornbach-Baumarkt-AG

Ответник: Finanzamt Landau

Диспозитив

Член 43 ЕО (понастоящем член 49 ДФЕС), във връзка с член 48 ЕО (понастоящем член 54 ДФЕС), трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, по силата на която доходите — на местно за една държава членка дружество, предоставило на установено в друга държава членка дружество, с което е в отношение на взаимозависимост, предимства при условия, различни от тези, които независими едно от друго трети лица биха договорили при същите или сходни обстоятелства — трябва да бъдат изчислени, все едно че са били получени при условия, договорени между такива независими трети лица, и подлежат на корижиране, докато облагаемите доходи няма да подлежат на такова корижиране, ако същите предимства са предоставени от едно местно дружество на друго местно дружество, с което е в отношение на взаимозависимост. Националната юрисдикция следва все пак да провери дали разглежданата правна уредба предоставя възможност на местното данъчнозадължено лице да докаже, че условията са договорени поради търговски съображения, произтичащи от положението му на съдружник в чуждестранното дружество.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 19.9.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 29 май 2018 г. (преюдициално запитване от Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Белгия) — Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW и др./Vlaams Gewest

(Дело C-426/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Осигуряване на хуманно отношение към животните при утърпяване — Специфични методи на клане, установени от религиозните обреди — Мюсюлмански празник на жертвоприношението — Регламент (ЕО) № 1099/2009 — Член 2, буква к) — Член 4, параграф 4 — Задължение за обредно клане без зашеметяване в кланици, отговарящи на условията от Регламент (ЕО) № 853/2004 — Валидност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 10 — Свобода на религия — Член 13 ДФЕС — Зачитане на съществуващите национални практики по въпросите, свързани с религиозните обреди)

(2018/C 259/06)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Страни в главното производство

Ищци: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaïbi El Hassan

Ответник: Vlaams Gewest

в присъствието на: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Диспозитив

При разглеждането на преюдициалния въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 4, параграф 4 във връзка с член 2, буква κ) от Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година относно защитата на животните по време на утърпяване от гледна точка на член 10 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 13 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ С 383, 17.10.2016 г.

Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék — Унгария) — Zsolt Sziber/ERSTE Bank Hungary Zrt

(Дело C-483/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Директива 93/13/ЕИО — Член 7, параграф 1 — Договори за заем в чуждестранна валута — Национална правна уредба, предвиждаща специфични процесуални изисквания за оспорване на неравноправния характер — Принцип на равностойност — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 47 — Право на ефективна съдебна защита)

(2018/C 259/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Ищци: Zsolt Sziber

Ответник: ERSTE Bank Hungary Zrt

в присъствието на: Mónika Szeder

Диспозитив

1) Член 7 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска национална правна уредба, която предвижда специфични процесуални изисквания като приложените в главното производство по отношение на искове, предявявани от потребители, които са сключили договори за заем в чуждестранна валута, съдържащи клауза, която предвижда прилагането на различни обменни курсове при отпускането и при погасяването на заема и/или клауза, която дава възможност за едностранно изменение на договора, позволяваща на заемодателя да увеличава лихвите, разходите и комисионите, стига признаването на клаузите на такъв договор за неравноправни да позволява да се възстанови правното и фактическото положение на потребителя такова, каквото то би било при липсата на тези неравноправни клаузи.

2) Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага и за случаи, в които няма трансграничен елемент.

⁽¹⁾ ОВ С 419, 14.11.2016 г.

Решение на Съда (десети състав) от 30 май 2018 г. (преюдициално запитване от Sąd Apelacyjny w Gdańsku — Полша) — Stefan Czerwiński/Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Дело C-517/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална сигурност на работниците мигранти — Координация на системите за социална сигурност — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Материален обхват — Член 3 — Декларация на държавите членки съгласно член 9 — Срочна пенсия — Квалифициране — Законово определени предпенсионни схеми — Изключване на правилото за сутиране на периодите съгласно член 6б)

(2018/С 259/08)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stefan Czerwiński

Ответник: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Диспозитив

- 1) Класификацията на определено осигурително обезщетение в някой от клоновете на социалната сигурност, изброени в член 3 от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, извършена от компетентния национален орган в декларацията на съответната държава членка по член 9, параграф 1 от този регламент, не е окончателна. Възможно е съответната национална юрисдикция да квалифицира определено осигурително обезщетение самостоятелно и в зависимост от елементите от фактическия му състав, като при необходимост сезира Съда с преюдициално запитване.
- 2) Обезщетение като разглежданото в главното производство трябва да се счита за „обезщетение за старост“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква г) от Регламент № 883/2004.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 23.1.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-526/16) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2011/92/ЕО — Оценка на въздействието върху околната среда на сондажи за търсене или проучване на шистов газ — Дълбок сондаж — Критерии за подбор — Определяне на прагове)

(2018/С 259/09)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Owsiany-Hornung, D. Milanowska и C. Zadra)

Отговорник: Република Полша (представители: В. Majczyna, D. Krawczyk, М. Orion Jędrysek, Н. Schwarz и К. Majcher)

Диспозитив

- 1) Като е изключила от обхвата на процедурата за проверка на необходимостта от извършване на оценка на въздействието върху околната среда проектите за търсене и проучване на залежи на шистов газ по метода на сондирането на дълбочина до 5 000 метра, с изключение на сондажите с дълбочина над 1 000 метра във вододайни зони, в района на защитени водни басейни на сушата и в защитени територии като национални паркове, природни резервати, природни паркове и зони от „Натура 2000“ и в техните буферни зони, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1 и член 4, параграфи 2 и 3 от Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда и по приложения II и III към нея.
- 2) Осъжда Република Полша да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Högsta domstolen — Швеция) — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag/Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel и др./Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Цело C-542/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2002/92/ЕО — Приложно поле — Понятие „застрахователно посредничество“ — Директива 2004/39/ЕО — Приложно поле — Понятие „инвестиционна консултация“ — Консултации, дадени в рамките на застрахователно посредничество и свързани с внасянето на капитал по капиталов животозастрахователен договор — Квалифициране на дейността на застрахователен посредник при липса на намерение от негова страна действително да сключи застрахователен договор)

(2018/C 259/10)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Högsta domstolen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Отговорници: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Диспозитив

- 1) Член 2, точка 3 от Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 година относно застрахователното посредничество трябва да се тълкува в смисъл, че подготвителната работа за сключването на застрахователен договор попада в обхвата на понятието „застрахователно посредничество“ дори когато съответният застрахователен посредник не е имал намерение действително да сключи застрахователен договор.

- 2) Финансовите консултации относно влагането на капитал, давани в рамките на застрахователно посредничество за сключването на капиталов животозастрахователен договор, попадат в приложното поле на Директива 2002/92, а не на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten — Дания) — Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet

(Дело C-633/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Контрол върху концентрациите между предприятия — Регламент (ЕО) № 139/2004 — Член 7, параграф 1 — Извършване на концентрация, преди да бъде нотифицирана на Европейската комисия и да бъде обявена за съвместима с общия пазар — Забрана — Обхват — Понятие за концентрация — Прекратяване на споразумение за сътрудничество с трето лице от едно от участващите в концентрацията предприятия)

(2018/С 259/11)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Sø- og Handelsretten

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ernst & Young P/S

Ответник: Konkurrencerådet

Диспозитив

Член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (Регламент за сливанията на ЕО) трябва да се тълкува в смисъл, че концентрация се извършва само с операция, която изцяло или отчасти, фактически или правно способства за промяната в контрола над целевото предприятие. Прекратяването на споразумение за сътрудничество при обстоятелства като разглежданите в главното производство, които запитващата юрисдикция следва да провери, не може да се смята за водещо до извършването на концентрация, и то независимо дали е породило пазарни последици.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Решение на Съда (втори състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif de Lille — Франция) — Adil Hassan/Préfet du Pas-de-Calais

(Дело C-647/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна да разгледа молба за международна закрила, подадена в държава членка от гражданин на трета държава — Процедури за поемане на отговорност и за обратно приемане — Член 26, параграф 1 — Приемане и съобщаване на решението за прехвърляне, преди замолената държава членка да се е съгласила да изпълни искането за обратно приемане)

(2018/С 259/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Lille

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adil Hassan

Ответник: Préfet du Pas-de-Calais

Диспозитив

Член 26, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държавата членка, която е приела друга държава членка за компетентна да разгледа молба за международна закрила съгласно установените в този регламент критерии и е отправила до нея искане за поемане на отговорност или за обратно приемане на лице по член 18, параграф 1 от посочения регламент, да приеме решение за прехвърляне и да го съобщи на лицето, преди заполената държава членка да се е съгласила изрично или имплицитно да изпълни това искане.

⁽¹⁾ ОВ С 70, 6.3.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof — Германия) — Finanzamt Dachau/Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen/Erich Wirtl (C-661/16)

(Съединени дела C-660/16 и C-661/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчно облагане — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на стоки — Член 65 — Член 167 — Плащане на аванс за придобиване на стока без последваща доставка на въпросната стока — Постановяване на осъдителна присъда за законните представители на доставчика за измама — Несъстоятелност на доставчика — Приспадане на данъка, платен за получена доставка — Условия — Членове 185 и 186 — Корекция от националния данъчен орган — Условия)

(2018/C 259/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

Ответници: Achim Kollroß (C-660/16), Erich Wirtl (C-661/16)

Диспозитив

1) Членове 65 и 167 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главните производства правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, свързан с плащането на аванс, не може да бъде отказано на потенциален купувач на въпросните стоки, когато този аванс е платен и получен, и когато към момента на плащането всички релевантни елементи на бъдещата доставка са били известни на въпросния купувач и доставката на тези стоки тогава е изглеждала сигурна. Такова право обаче може да бъде отказано на въпросния купувач, ако бъде установено с оглед на обективни елементи, че към момента на плащане на аванса е знаел или не е можел логично да не знае, че осъществяването на доставката е било несигурно.

- 2) Членове 185 и 186 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главните производства допускат национално законодателство или практика, което/която и/а за последица обвързване на корекцията на данъка върху добавената стойност ДДС във връзка с плащането на аванс за доставката на стока с връщането на този аванс от доставчика.

⁽¹⁾ ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Испания) — Lu Zheng/Ministerio de Economía y Competitividad

(Дело C-190/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Контрол на пари в брой, които се внасят и изнасят от Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1889/2005 — Приложно поле — Член 63 ДФЕС — Свободно движение на капитали — Гражданин на трета страна, пренасящ в багажа си значителна недеklarирана сума пари в брой — Задължение за деклариране при изнасянето на тази сума от територията на Испания — Санкции — Пропорционалност)

(2018/С 259/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lu Zheng

Ответник: Ministerio de Economía y Competitividad

Диспозитив

Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като спорната в главното производство, която предвижда, че за неизпълнението на задължението за деклариране на значителни суми пари в брой, които се внасят или изнасят от територията на тази държава, се налага глоба, която може да достигне двукратния размер на недеklarираната сума.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 10.7.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-251/17) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Събиране и пречистване на градските отпадъчни води — Директива 91/271/ЕИО — Членове 3, 4 и 10 — Решение на Съда, с което се установява неизпълнение от държава членка — Неизпълнение — Член 260, параграф 2 ДФЕС — Илуцествени санкции — Периодична илуцествена санкция и еднократно платима сума)

(2018/С 259/15)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Manhaeve и L. Cimaglia)

Отвeтник: Италианска република (представители: G. Palmieri, подпомагана от de M. Russo и F. De Luca, avvocati dello Stato)

Диспозитив

- 1) Като е пропуснала да предприеме всички необходими мерки, свързани с изпълнението на решение от 19 юли 2012 г., Комисия/Италия (C-565/10, непубликувано, EU:C:2012:476), Италианската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 260, параграф 1 ДФЕС.
- 2) В случай, че установеното в точка 1 неизпълнение продължава към датата на произнасяне на настоящото решение, осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия периодична илуцествена санкция в размер на 30 112 500 EUR за всяко шестмесечие забава при въвеждането на необходимите мерки за съобразяване с решение от 19 юли 2012 г., Комисия/Италия (C-565/10, непубликувано, EU:C:2012:476), считано от датата на произнасяне на настоящото решение до пълно изпълнение на решение от 19 юли 2012 г., Комисия/Италия (C-565/10, непубликувано, EU:C:2012:476), като действителният размер се изчислява в края на всеки шестмесечен период чрез намаляване на общата сума за всеки период с процент, който съответства на съотношението между единиците еквивалент жители на агломерациите, чиито системи за събиране и пречистване на градските отпадъчни води са били приведени в съответствие с решение от 19 юли 2012 г., Комисия/Италия (C-565/10, непубликувано, EU:C:2012:476) в края на разглеждания период по отношение на броя на единиците еквивалент жители на агломерациите, които не разполагат с такива системи към датата на произнасяне на настоящото решение.
- 3) Осъжда Италианската република да заплати на Европейската комисия еднократно платима сума от 25 милиона евро.
- 4) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 10.7.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Tatabányai Törvényszék — Унгария) — Éva Nothartová/Sámson József Boldizsár

(Дело C-306/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Съдебна компетентност — Специална компетентност — Член 8, точка 3 — Насрещен иск, основан или не на договор или на факт, на който се основава първоначалният иск)

(2018/C 259/16)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Tatabányai Törvényszék

Страни в главното производство

Ищец: Éva Nothartová

Отвeтник: Sámson József Boldizsár

Диспозитив

Член 8, точка 3 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела следва да се тълкува в смисъл, че се прилага — неизключително — при положение, в което юрисдикцията, компетентна да разгледа твърдение за нарушение на правата на личността на ищеца, с мотива че са били направени снимки и видеозаписи без негово знание от ответника, е сезирана с насрещен иск за обезщетение на основание деликтна или квазиделиктна отговорност на ищеца, по-специално за ограничаването на интелектуалното му творчество, предмет на първоначалния иск, когато разглеждането на този насрещен иск изисква тази юрисдикция да прецени законосъобразността на фактите, на които ищецът основава собствените си претенции.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 14.8.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Върховния касационен съд — България) — Нели Вълчева/Георгиос Бабанаракис

(Дело C-335/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Приложно поле — Понятието „право на лични отношения“ — Член 1, параграф 2, буква а) и член 2, точки 7 и 10 — Право на лични отношения с дядото и бабата)

(2018/C 259/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Върховния касационен съд (България)

Страни в главното производство

Ищец: Нели Вълчева

Ответник: Георгиос Бабанаракис

Диспозитив

Понятието „право на лични отношения“, посочено в член 1, параграф 2, буква а) и член 2, точки 7 и 10 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че включва правото на лични отношения на дядото и бабата с техните внуци.

⁽¹⁾ ОВ С 269, 14.8.2017 г.

Решение на Съда (седми състав) от 30 май 2018 г. — Irit Azoulay и др./Европейски парламент

(Дело C-390/17 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Публична служба — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за образование — Отказ да бъдат възстановени разностите за образование — Член 3, параграф 1 от приложение VII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз)

(2018/C 259/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard, Darren Neville (представител: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Друга страна в производството: Европейски парламент (представители: L. Deneys и E. Танева)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Irit Azoulay, г-н Andrew Boreham, г-жа Mirja Bouchard и г-н Darren Neville да заплатят съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 412, 4.12.2017 г.

Решение на Съда (седми състав) от 30 май 2018 г. — L'Oréal/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Guinot SAS

(Съединени дела С-519/17 Р и С-522/17 Р до С-525/17 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявки за регистрации на словните марки „MASTER PRECISE“, „MASTER SMOKY“, „MASTER SHAPE“, „MASTER DUO“ и „MASTER DRAMA“ — По-ранна национална фигуративна марка „MASTERS COLORS PARIS“ — Отхвърляне на заявките за регистрация — Недостатъчни мотиви — Служебно разглеждане от съда)

(2018/С 259/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: L'Oréal (представители: Т. de Наан и Р. Péters, адвокати)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: D. Botis и D. Hanf), Guinot (представител: А. Sion, адвокат)

Диспозитив

- 1) Отменя определенията на Общия съд на Европейския съюз от 26 юни 2017 г., L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER PRECISE) (T-181/16, непубликувано, EU:T:2017:447), L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER SMOKY) (T-179/16, непубликувано, EU:T:2017:445), L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER SHAPE) (T-180/16, непубликувано, EU:T:2017:451), L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER DUO) (T-182/16, непубликувано, EU:T:2017:448) и L'Oréal/EUIPO — Guinot (MASTER DRAMA) (T-183/16, непубликувано, EU:T:2017:449).
- 2) Връща дела T-181/16, T-179/16, T-180/16, T-182/16 и T-183/16 на Общия съд на Европейския съюз.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 424, 11.12.2017 г.

Решение на Съда (осми състав) от 31 май 2018 г. (преюдициално запитване от Landgericht Berlin — Германия) — Claudia Wegener/Royal Air Maroc SA

(Дело C-537/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Въздушен превоз — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Член 3, параграф 1 — Приложно поле — Понятие за директно свързан полет — Полет, започващ от летище на територията на държава членка, включващ свързващ полет от летище на територията на трета държава, като крайният пункт на пристигане е на друго летище в тази трета държава)

(2018/C 259/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Claudia Wegener

Ответник: Royal Air Maroc SA

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че този регламент се прилага за превоз на пътници, извършен въз основа на една-единствена резервация и включващ, между излитането от летище на територията на дадена държава членка и кацането на летище на територията на трета държава, планирано междинно кацане извън територията на Съюза със смяна на въздухоплавателното средство.

⁽¹⁾ ОВ С 424, 11.12.2017 г.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 29 януари 2018 г. — Mijo Mestrovic

(Дело C-50/18)

(2018/C 259/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mijo Mestrovic

Административен орган — ответник по жалбата: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда много високи глоби или имуществени санкции, по-специално с висок минимален размер, налагани кумулативно за всеки засегнат работник при нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, като например при неизпълнение на задължението за предоставяне на документацията относно трудовите възнаграждения?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат кумулативно налагане на глоби или имуществени санкции за нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, ако горната граница на имуществени санкции не е определена в абсолютен размер?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 1 февруари 2018 г. — Zoran Maksimovic

(Дело C-64/18)

(2018/C 259/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: Zoran Maksimovic

Административен орган — ответник по жалбата: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда много високи глоби или имуществени санкции, по-специално с висок минимален размер, налагани кумулативно за всеки засегнат работник при нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, като например неизпълнение на задължението на предприятието за временна заетост да предостави на предприятието ползвател на наетия персонал документацията относно трудовите вознаграждения?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат кумулативно налагане на глоби или имуществени санкции за нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, ако горната граница на имуществените санкции не е определена в абсолютен размер?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.

Жалба, подадена на 2 февруари 2018 г. от Cotécnica, S.C.C.L. срещу решението на Общия съд (първи състав), постановено на 20 ноември 2017 г. по дело T-465/16 — Cotécnica/EUIPO — Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)

(Дело C-73/18 P)

(2018/C 259/23)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Cotécnica, S.C.C.L. (представители: J. C. Erdozain López, J. Galán López и L. Montoya Terán, abogados)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 7 юни 2018 г. Съдът (седми състав) отхвърли жалбата като явно неоснователна и постанови Cotécnica, S.C.C.L. да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 22 февруари 2018 г. — Humbert Jörg Köfler и др.

(Дело C-140/18)

(2018/C 259/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Административен орган — ответник по жалбата: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽¹⁾ и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда много високи глоби или имуществени санкции, по-специално с висок минимален размер, налагани *кумулативно* за всеки засегнат работник при нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, като например неизпълнение на задължението на предприятието за временна заетост да предостави на предприятието ползвател на наетия персонал документацията относно трудовите вознаграждения?
- 2) В случай че още на първия въпрос не бъде отговорено утвърдително:

Трябва ли член 56 ДФЕС, както и Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 година относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и Директива 2014/67/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат *кумулативно* налагане на глоби или имуществени санкции за нарушение на формалните задължения във връзка с трансгранична заетост на работници, ако горната граница на санкциите не е определена в абсолютен размер?

3) В случай че още на първия или на втория въпрос не бъде отговорено утвърдително:

Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз да бъде тълкуван в смисъл, че не допуска национална разпоредба, която предвижда за извършени по непредпазливост правонарушения неограничено високи по размер глоби или имуществени санкции и заместващо ги наказанието лишаване от свобода за дългогодишен срок?

⁽¹⁾ ОВ L 18, 1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 159, 2014 г., стр. 11.

**Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на
23 февруари 2018 г. — Humbert Jörg Köfler**

(Дело C-146/18)

(2018/C 259/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: Humbert Jörg Köfler

Административен орган — ответник по жалбата: Bezirkshauptmannschaft Murtal.

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициален въпрос

Следва ли членове 47 и 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална разпоредба, която предвижда императивно, че съдебните разноски в производството по съдебно обжалване са в размер на 20 % от наложеното административно наказание?

**Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на
23 февруари 2018 г. — Humbert Jörg Köfler и др.**

(Дело C-148/18)

(2018/C 259/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Друга участваща страна: Finanzpolizei

Преюдициален въпрос

Следва ли член 49, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба, която предвижда за извършени по непредпазливост правонарушения неограничено високи по размер глоби или имуществени санкции, и по-специално високи минимални административни наказания и заместващо ги заместващо наказание лишаване от свобода за дългогодишен срок?

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Sopocie (Полша), постъпило на 26 март 2018 г. —
H.W.

(Дело C-214/18)

(2018/C 259/27)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Sopocie

Страни в главното производство

Жалбоподател: H.W.

Ответник: PSM „K“ в Г., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandra Treder

Преюдициални въпроси

1) С оглед на системата на данъка върху добавената стойност, произтичаща от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾, и в частност член 1, член 2, параграф 1, букви а) и в) и член 73 във връзка с член 78, първа алинея, буква а), както и изведения от тях принцип на данъчния неутралитет, който е общ принцип на правото на Съюза, допустимо ли е — като се имат предвид нормите на член 29а, параграф 1 и член 29а, параграф 6, точка l от Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Закон от 11 март 2004 г. за данъка върху стоките и услугите) (консолидиран текст, Dz.U., 2017 г., позиция 1221, съответно изменен) във връзка с член 49, параграф 1, член 35 и член 63, параграф 4 от Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Закон от 29 август 1997 г. за съдебните изпълнители и принудителното изпълнение) (консолидиран текст, Dz.U., 2017 г., позиция 1277, съответно изменен, наричан по-нататък „Законът за съдебните изпълнители“) — да се приеме становището, че събираните от съдебните изпълнители изпълнителни такси са с включен данък върху добавената стойност (ДДС)?

При утвърдителен отговор на този въпрос

2) С оглед на принципа на пропорционалност, който е общ принцип на правото на Съюза, допустимо ли е да се приеме становището, че като данъчнозадължено лице за целите на ДДС във връзка с извършваната дейност по принудително изпълнение съдебният изпълнител разполага на практика с всички правни средства, за да изпълни правилно данъчното задължение, при положение че изпълнителната такса, събирана съгласно Закона за съдебните изпълнители, включва в себе си данък върху добавената стойност (ДДС)?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Warszawie (Полша), постъпило на 16 април
2018 г. — Kamil Dziubak и Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank Polska SA

(Дело C-260/18)

(2018/C 259/28)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Warszawie

Страни в главното производство

Ищци: Kamil Dziubak и Justyna Dziubak

Ответник: Raiffeisen Bank Polska SA

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се приеме, че ако обявяването за неравноправни договорни клаузи по смисъла на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ на определени договорни условия, в които се посочва начинът на изпълнение на престация от страните (нейният размер), води до разваляне на целия договор, което е неблагоприятно за потребителя, е възможно пропуските в договора да се запълнят не въз основа на диспозитивна разпоредба, която недвусмислено заменя неравноправната клауза, а въз основа на разпоредби от националното право, в които се предвижда допълване на последиците, предвидени изрично в рамките на правната сделка, с последиците, произтичащи от принципите на справедливост (принципите на обществено съжителство) или от установените обичаи?
2. Трябва ли евентуалната преценка на последиците за потребителя от развалянето на целия договор да се извърши при отчитане на съществуващите обстоятелства към момента на сключването му или пък към момента на възникването на спора между страните относно действителността на определена клауза (твърдението на потребителя, че е неравноправна) и какво значение има мнението, изразено в хода на такъв спор от потребителя?
3. Възможно ли е запазването на действието на условията, които по смисъла на нормите от Директива 93/13/ЕИО представляват неравноправни договорни клаузи, ако възприемането на такъв подход към момента на разрешаване на спора е обективно благоприятно за потребителя?
4. Може ли обявяването за неравноправни на договорните условия, в които се определя размерът и начинът на изпълнение на престация от страните, да създаде положение, при което формата на правоотношението, определена въз основа на съдържанието на договора при изключване на последиците от неравноправните клаузи, се отклонява от формата, избрана от страните съобразно основните им престации, и по-специално дали обявяването за неравноправно на договорно условие означава, че е възможно да продължат да се прилагат другите незасегнати от обявяването на неравноправността договорни условия, с които се определя основната престация на потребителя и чиято договорена от страните форма (включването им в договора) е била неразривно свързана с оспореното от потребителя условие?

⁽¹⁾ ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Жалба, подадена на 19 април 2018 г. от Словашката република срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 5 февруари 2018 г. по дело T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa/ Европейска комисия

(Дело C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Словашка република (представител: V. Ricziová)

Други страни в производството: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa a.s., Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на Общия съд от 5 февруари 2018 г., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s./Европейска комисия, T-216/15, с което Общият съд уважава жалбата на Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.,

- да отхвърли жалбата на Dôvera zdravotná poisťovňa a s. като неоснователна, и
- да осъди Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. и Union zdravotná poisťovňa a.s. да заплатят съдебните разноски.

При условията на евентуалност, в случай че Съдът прецени, че не разполага с достатъчно информация, за да постанови окончателно решение по спора, Словашката република моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 5 февруари 2018 г., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s./Европейска комисия, T-216/15, с което Общият съд уважава жалбата на Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.,
- да върне делото на Общия съд, за да постанови решение по спора, и
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Словашката република изтъква четири основания за обжалване, обосноваващи отмяната на обжалваното решение на Общия съд:

1. С първото основание Словашката република оспорва, че в обжалваното решение Общият съд е превишил правомощията си за съдебен контрол на решенията на Европейската комисия в областта на държавните помощи. Съответната постоянна практика на Съда на ЕС е ясна и според Словашката република в конкретния случай тя не е спазена. Словашката република изтъква, че в обжалваното решение Общият съд не е зачел широката дискреционна власт на Европейската комисия при сложни икономически оценки и не е установил съществуването на явно неправилна преценка на Европейската комисия, а само е заместил преценката на Комисията със собствената си преценка в напълно противоположен смисъл, като по този начин е превишил контролните си правомощия.
2. С второто основание Словашката република оспорва, че в обжалваното решение Общият съд е изопачил в два аспекта представените му доказателства, тъй като е извършил по същество неточна преценка на фактите, като тази неточност ясно следвала от документите, съдържащи се в преписката по делото. Твърдяното изкривяване на доказателствата се отнася от една страна до печалбата, а от друга страна до конкуренцията в словашката система на задължително здравно осигуряване.
3. С третото основание Словашката република твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото по отношение на правната квалификация на словашката система на задължително здравно осигуряване, като по този начин е нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС и принципа на правна сигурност. Обжалваното решение било несъвместимо с предходната практика на Съда относно системите за социално осигуряване. По-специално Общият съд (i) постановил решение в обратен смисъл на следвания от Съда в предишни решения по аналогични случаи; (ii) произнесъл се в същия смисъл, следва от Съда в предишни решения по различни случаи и (iii) не спазил основния принцип, изведен от предходната практика на Съда, съгласно която квалификацията на конкретна система за социално осигуряване зависи от преобладаващите ѝ характеристики.
4. На последно място, с четвъртото основание Словашката република твърди, че мотивите на обжалваното решение съдържащи различни пороци, обосноваващи отмяната му от Съда. По-специално (i) Общият съд по никакъв начин не обяснил определени свои изводи и подход (бездруго от първостепенно значение); (ii) мотивите на обжалваното решение в различни аспекти били непоследователни и Общият съд си противоречал в собствените си мотиви и (iii) в мотивите на обжалваното решение Общият съд не отчел относими доводи на Комисията и на Словашката република. Следователно Общият съд нарушил задължението за мотивиране, следващо от член 36 във връзка с член 53, параграф 1 от Статута на Съда на ЕС.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 20 април 2018 г. — SIA „Kuršu zeme“

(Дело C-273/18)

(2018/C 259/30)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Kuršu zeme“

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска да се забранява приспадане на данъчен кредит, ако единственото съображение е това, че данъчнозадълженото лице съзнателно е участвало в сключването на привидни сделки, а не се посочва по какъв начин съответните сделки са нанесли вреди за държавния бюджет под формата на невнесен или недължимо възстановен ДДС, каквито вреди не биха възникнали, ако сделките бяха документирани в съответствие с действителното положение?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Португалия), постъпило на 24 април 2018 г. — Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda/Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

(Дело C-277/18)

(2018/C 259/31)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda

Отговорник: Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo

Преюдициални въпроси

1) Съвместима ли е с правото на Общността, и по-специално с Директива 2001/95/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите, както и с членове 28 и 30 от Договора (посочени в Директивата) и с Директива 87/357/ЕИО ⁽²⁾ на Съвета от 25 юни 1988 г., национална правна уредба, въведена в Португалия с Декрет-закон № 69/2005 от 17 март 2005 г. и с Декрет-закон № 150/90 от 10 май 1990 г., която освен, че забранява търговията с продукти, които могат да поставят на риск здравето и безопасността на потребителите, поради това че могат да бъдат объркани с храни, забранява и търговията с продукти, които тъй като могат да бъдат объркани с други поради външния им вид, по-специално могат да бъдат объркани с детски играчки, при обичайна или разумно предвидима употреба, могат да поставят в риск здравето и безопасността на потребителите, по-специално деца?

- 2) Допускат ли членове 34 и 36 от Договора прилагането на национална правна уредба, която забранява на национална територия не само търговията с продукти, които могат да бъдат обържани с храни съгласно член 1, параграф 2 от посочената директива, но и други продукти, чийто външен вид може да насърчи потребителите да ги използват по различен начин от този, за който са предназначени, дори да не са опасни препарати по смисъла на член 2 от Директива 1999/45/ЕО ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно класифицирането, опаковането и етикетиранието на опасни препарати?

⁽¹⁾ ОВ L 11, 2002 г., стр. 4

⁽²⁾ Директива 87/357/ЕИО на Съвета от 25 юни 1987 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с продукти, чийто външен вид се различава от съдържанието им и които застрашават здравето или безопасността на потребителите (ОВ L 192, стр. 49; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 7, стр. 246).

⁽³⁾ Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 1999 г. за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно класифицирането, опаковането и етикетиранието на опасни препарати (ОВ L 200, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 28, стр. 15).

Преюдициално запитване от Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 24 април 2018 г. — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública

(Дело C-278/18)

(2018/C 259/32)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Ответник: Fazenda Pública

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 135, параграф 1, буква л) от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно освобождаването на сделките, свързани с отдаването под наем на недвижими имоти, да се тълкува в смисъл, че освобождаването се прилага за договор за прехвърляне на стопанисване на земеделски имоти, представляващи лозя, на дружество, чийто предмет на дейност е стопанисване на земеделски имоти, сключен за срок от една година, който се подновява автоматично за периоди със същата продължителност, по силата на който съответният наем се плаща в края на всяка година?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 7, стр. 7).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social de Barcelona (Испания), постъпило на 24 април 2018 г. — Magdalena Molina Rodríguez/Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Дело C-279/18)

(2018/C 259/33)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподателка: Magdalena Molina Rodríguez

Отговорник: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Преюдициален въпрос

Следва ли забраната за непряка дискриминация, основана на пола, установена в член 4, параграф 1 от посочената Директива 79/7/[ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година] относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като член 215.1.3 от Общия закон за социалното осигуряване (приет с Кралски законодателен декрет № 1/1994), който в редакцията след изменението му с Кралски декрет-закон № 5/2013 от 15 март 2013 г. въвежда ново изискване за отпускането на помощ за безработица на работници на възраст над 55 години, а именно доходите на домакинството да не надхвърлят определен размер, при положение че, видно от предоставените статистически данни, това води до значително по-ограничен достъп до тази помощ за групата на евентуалните ѝ получатели от женски пол (в сравнение с тези от мъжки пол)?

⁽¹⁾ (ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192).

**Жалба, подадена на 24 април 2018 г. от Repower AG срещу решението на Общия съд (пети състав),
постановено на 21 февруари 2018 г. по дело T-727/16 — Repower/EUIPO**

(Дело C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Repower AG (представители: R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, V. Kling, avocats)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени точка първа от диспозитива на решението на Общия съд от 21 февруари 2018 г. по дело T-727/16 в частта, в която се отхвърля жалбата,
- Да се отмени решението на пети апелативен състав на EUIPO от 3 август 2016 г. (преписка R 2311/2014-5 (REV)),
- Да се осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. EUIPO нямала право да замени мотивите за оттеглянето в хода на производството пред Общия съд. EUIPO изменила предмета на спора, нарушила правото на жалбоподателя да бъде изслушан и задължението си да упражни правото си на преценка.
2. Общият правен принцип, който допуска оттеглянето на незаконосъобразен административен акт, не бил приложим в конкретния случай. Нямало празнота в правото. Разпоредбите на членове 80 и 83 от Регламент № 207/2009 представлявали *lex specialis*.
3. На основание член 83 от Регламент № 207/2009 жалбоподателят не носел тежестта да докаже несъществуването на принцип за оттегляне незаконосъобразни административни актове в държавите членки.

4. Дори да се приемело, че такъв общ принцип бил приложим в областта на правото на марките, не били изпълнени условията за пълно оттегляне поради защита на оправданите правни очаквания.
5. Решението на апелативния състав страдало от сериозна липса на мотиви.

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Almería (Испания), постъпило на 25 април 2018 г. — Liliana Beatriz Moya Privitello и Sergio Daniel Martín Durán/Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

(Дело C-283/18)

(2018/C 259/35)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Almería

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Liliana Beatriz Moya Privitello и Sergio Daniel Martín Durán

Ответник: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Преюдициални въпроси

- 1) Дали използването на референтен индекс в договорите за дългосрочни ипотечни кредити с променлива лихва, който е един от съществуващите на пазара и е официално публикуван от Banco de España (Централната банка на Испания), изключва съдебен контрол относно прозрачността, когато са използвани изрично предвидените в специална правна уредба индекси, ако посочената уредба допуска страните да избират индекса и банката-кредитодател е използвала един от тези индекси, без да информира клиента относно съществуването на други приложими индекси, които са по-благоприятни за потребителя?
- 2) Доколкото посочената правна уредба допуска избор на приложимия референтен индекс сред предвидените в закона, дали национална правна уредба като приложимата в главното производство (а именно, наред с други и основно, Orden de 5 de mayo de 1994 sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (Наредба от 5 май 1994 г. относно прозрачността на финансовите условия по ипотечните кредити), Orden EHA/2899/2011, de 28 de octubre, de transparencia y protección del cliente de servicios bancarios (Наредба EHA/2899/2011 от 28 октомври 2011 г. за прозрачност и защита на клиента на банкови услуги), Circular 5/2012, de 27 de junio, del Banco de España, a entidades de crédito y proveedores de servicios de pago, sobre transparencia de los servicios bancarios y responsabilidad en la concesión de préstamos (Циркулярно писмо 5/2012 от 27 юни 2012 г. на Централната банка на Испания, адресирано до кредитните институции и доставчиците на платежни услуги, относно прозрачността на банковите услуги и отговорността при отпускането на кредити), приети в изпълнение на Ley 10/2014, de 26 de junio, de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito (Закон 10/2014 от 26 юни 2014 г. относно уредбата, надзора и платежоспособността на кредитните институции) или на предшествващата приемането на този закон уредба — член 48 от Ley 26/1988, de 29 de julio, sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito (Закон 26/1988 от 29 юли 1988 г. относно дисциплината и контрола на кредитните институции) може да се разглежда като „задължителни законови или подзаконови разпоредби“ относно сключването на договори за дългосрочни ипотечни кредити с променлива лихва по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 26 април 2018 г. —
Grup Servicii Petroliere SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de
Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-291/18)

(2018/C 259/36)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Grup Servicii Petroliere SA

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 148, буква в) във връзка с буква а) от Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че освобождаването от данък върху добавената стойност се прилага при определени условия по отношение на доставката на самоиздигащи се платформи за морско сондиране и съответно попада ли самоиздигаща се платформа за морско сондиране в обхвата на понятието „плавателен съд“ по смисъла на правната норма на Европейския съюз, като се има пред вид, че съответната норма урежда, съгласно глава 7 от директивата, „Освобождавания, свързани с международен транспорт“?
- 2) При утвърдителен отговор на предходния въпрос, следва ли член 148, буква в) във връзка с буква а) от Директива 2006/112/ЕО да се тълкува в смисъл, че основно условие, за да бъде освободена от данък върху добавената стойност самоиздигаща се платформа за морско сондиране, която плава в открито море е по време на нейната експлоатация (като търговски/промишлени дейности) тя да бъде там в състояние на движение, на плаване или на придвижване по море от една точка до друга за период от време, по-продължителен от периода, в който тя се намира в стационарно, неподвижно състояние поради извършването на сондажна дейност в морето, с други думи, трябва ли тази платформа реално да извършва преимуществено плавателна дейност спрямо сондажната дейност?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на
26 април 2018 г. — Sindicato Nacional de CCOO de Galicia/Unión General de Trabajadores de Galicia
(UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

(Дело C-293/18)

(2018/C 259/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Ищец: Sindicato Nacional de CCOO de Galicia

Отвѣтник: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical Gallega

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли работниците, наети съгласно член 20 от Ley 14/2011 de 1 de junio, de la Ciencia, Tecnología y la innovación (Закон 14/2011 от 1 юни 2011 г. относно науката, технологиите и иновациите), да се считат за включени в приложното поле на Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година ⁽¹⁾?
- 2) Трябва ли обезщетението при прекратяване на трудовия договор да се счита за условие за наемане на работа по смисъла на клауза 4 от Рамковото споразумение?
- 3) При утвърдителен отговор на първите два въпроса: трябва ли да се смятат за сходни прекратяването на трудовите договори на работниците, наети съгласно Закон 14/2011 от 1 юни 2011 г. относно науката, технологиите и иновациите, и прекратяването на договорите за неопределено време по обективни причини съгласно член 52 от Статута на работниците?
- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос: съществува ли законово основание за разлики при прекратяването на двата вида договори?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

Преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto (Португалия), постъпило на 30 април 2018 г. — Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA/Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

(Дело C-295/18)

(2018/C 259/38)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA

Отвѣтници: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2 от Директива 2007/64/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че следва да се приеме, че в приложното поле на тази директива, определено в посочения член, попада изпълнението на платежно нареждане за директен дебит, издадено от трето лице по отношение на сметка, на която не е титуляр и чийто титуляр не е сключил нито договор за платежни услуги с отделен акт, нито рамков договор за предоставяне на платежни услуги?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос и при същите обстоятелства, може ли посоченият титуляр на сметка да се счита за ползвател на платежни услуги по смисъла на член 58 от посочената директива?

⁽¹⁾ Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 97/7/ЕО, 2002/65/ЕО, 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО и за отмяна на Директива 97/5/ЕО (ОВ L 319, 2007 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 9 май 2018 г. — Terre wallonne ASBL/Région wallonne

(Дело C-321/18)

(2018/C 259/39)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Terre wallonne ASBL

Ответник: Région wallonne

Преюдициални въпроси

- 1) Постановление, с което в съответствие с Директива 92/43/ЕИО от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽¹⁾, орган на държава членка определя цели за опазване за мрежата „Натура 2000“, представлява ли план или програма по смисъла на Директива 2001/42/ЕО относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда ⁽²⁾, и по-специално по смисъла на член 3, параграф 2, буква а) или на член 3, параграф 4 от посочената директива?
- 2) При утвърдителен отговор, трябва ли за такова постановление да се извършва екологична оценка в съответствие с Директива 2001/42/ЕО, въпреки че такава оценка не се изисква съгласно Директива 92/43/ЕИО, въз основа на която е прието постановлението?

⁽¹⁾ ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

⁽²⁾ Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (ОВ L 197, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 135).

Жалба, подадена на 25 май 2018 г. от Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA and Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 15 март 2018 г. по дело T-211/16, Caviro Distillerie и др./Комисия

(Дело C-345/18 P)

(2018/C 259/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA and Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (представител: R. MacLean, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд, доколкото той е допуснал грешка, недопустимо подменяйки собствените си съображения при преценката на второто основание в жалбата на жалбоподателите,
- да отмени решението на Общия съд на основание явно изопачаване на представените му доказателства във връзка с развитието и крайното положение на пазарния дял на европейската промишленост,

- да уважи второто основание на жалбоподателите относно погрешната преценка на Общия съд за положението на пазарния дял и да упражни собствените си правомощия да се произнесе по това основание и да постанови окончателно решение,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, за да се произнесе той по този въпрос от основаниято на жалбоподателите,
- да потвърди, че Общият съд е допуснал явна грешка в преценката и е нарушил член 3, параграф 2 и член 3, параграф 5 от основния регламент ⁽¹⁾, когато е направил извода, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, приемайки констатациите си относно материалните вреди,
- да потвърди, че Общият съд не е изложил достатъчно съображения, които освен това си противоречат, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски и разходи на жалбоподателите, възникнали в това производство, както и в първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват три основания за обжалване. Всичките три основания, представени на Съда, се отнасят до второто основание, представено пред Общия съд. Най-общо повдигнатите пред Съда основания са следните:

1. Общият съд е допуснал грешка в правото, подменяйки собствените си съображения с тези на Комисията, преценявайки значението от намаляването на пазарния дял на промишлеността на Съюза както в относителен, така и в абсолютен смисъл и/или явно е изопачил представените му доказателства във връзка със спада в пазарния дял на промишлеността на Съюза.
2. Общият съд е допуснал явна грешка в преценката и е нарушил член 3, параграф 2 и член 3, параграф 5 от основния регламент, когато стига до извода, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, приемайки констатациите си относно материалните вреди.
3. Общият съд не е представил съответни съображения за установяването на вредата по този въпрос, тъй като не е обяснил защо допуснатата от Комисията грешка в преценката на пазарния дял на промишлеността на Съюза не е основание за отмяната на обжалваната правна уредба, както са поискали жалбоподателите. В допълнение Общият съд е приел противоречиви съображения, тъй като е открил грешка в преценката на Комисията за пазарния дял на промишлеността на Съюза, но в крайна сметка е постановил решение в нейна полза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ 2009, L 343, стр. 51).

ОБЩ СЪД

(Решение на Общия съд от 14 юни 2018 г. — Spagnolli и др./Комисия

(Съединени дела T-586/16 и T-599/16) ⁽¹⁾

*(Публична служба — Длъжностни лица — Спърт на съпруг, длъжностно лице —
Правоприемници на починалото длъжностно лице — Наследствена пенсия — Пенсия за сирак —
Промяна на работното място на преживелия съпруг, длъжностно лице — Адаптиране на
заплатата — Метод за изчисляване на наследствени пенсии и пенсии за сираци — Член 81а от
Правилника за длъжностните лица — Известие за изменение на пенсионните права — Увреждащ
акт с неблагоприятни последици по смисъла на член 91 от Правилника — Член 85 от
Правилника — Възстановяване на неоснователно платени суми — Условия — Искане за
обезщетение за претърпените илуцествени и неилуцествени вреди)*

(2018/С 259/41)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Alberto Spagnolli (Парма, Италия), Francesco Spagnolli (Парма), Maria Alice Spagnolli (Парма) и Bianca Maria Elena Spagnolli (Парма) (представители: С. Cortese и В. Cortese, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и F. Simonetti)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, съответно, по дело T-568/16, за отмяна на известието за изменение № 3 РМО/04/LM/2015/ARES на службата „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) на Комисията от 6 февруари 2015 г., в което се посочват новите размери на наследствената пенсия и пенсиите за сираци, отпуснати на жалбоподателите, а по дело T-599/16, от една страна, за отмяна на решение РМО/04/LM/2015/ARES/3406787 на РМО от 17 август 2015 г. за връщане на неоснователно платени на жалбоподателите суми като наследствена пенсия и пенсии за сираци и от друга страна, за обезщетение за вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата по дело T 568/16.
- 2) По дело T 599/16, отменя решение РМО/04/LM/2015/ARES/3406787 на службата „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) на Комисията от 17 август 2015 г. за връщане на неоснователно платените на жалбоподателите суми като наследствена пенсия и пенсии за сираци, а в останалата част отхвърля жалбата.
- 3) По всяко от тези дела всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 111, 29.3.2016 г. (Дело, първоначално регистрирано пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-140/15 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1.9.2016 г.)

Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — OW/ЕААБ(Дело T-597/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Срочно наети служители — Назначение в интерес на службата — Прехвърляне на нова длъжност — Явна грешка в преценката — Задължение за мотивиране — Право на защита — Злоупотреба с власт)

(2018/C 259/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: OW (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, avocats)

Ответник: Европейска агенция за авиационна безопасност (представители: първоначално F. Manuhutu и A. Haug, впоследствие A. Haug, подпомагани от D. Waelbroeck и A. Duron, avocats)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна на решение 2015/155/ED от 20 юли 2015 г., с което изпълнителният директор на ЕААБ назначава жалбоподателката на нова длъжност

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда OW да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 16.8.2016 г. (дело, първоначално заведено пред Съда на публичната служба на Европейския съюз под номер F-27/16 и прехвърлено на Общия съд на Европейския съюз на 1 септември 2016 г.).

Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — Sipral World/EUIPO — La Dolfina (DOLFINA)(Дело T-882/16) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство за отмяна — Словна марка на Европейския съюз „DOLFINA“ — Липса на реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 (понастоящем член 94 от Регламент 2017/1001)

(2018/C 259/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sipral World, SL (Барселона, Испания) (представители: R. Almaraz Palmero и A. Ruo, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: J. Ivanauskas и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: La Dolfina, SA (Буенос Айрес, Аржентина) (представител: J. Carbonell Callicó, адвокат)

Предмет

Жалба, подадена срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 септември 2016 г. (преписка R 1897/2015-2), постановено във връзка с производство за отмяна между La Dolfina и Sipral World.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sipral World, SL да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 13.2.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — Schmid/EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Дело T-72/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Фигуративна марка „Steirisches Kürbiskernöl“ — Защитено географско указание — Член 15, член 51, параграф 1, буква а) и член 55, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 18, член 58, параграф 1, буква а) и член 62, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Реално използване на марката — Използване като марка)

(2018/С 259/44)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Gabriele Schmid (Халбенрайн, Австрия) (представител: V. Kuchar, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Hanf)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Грац, Австрия) (представители: I. Hödl и S. Schoeller, адвокати)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 7 декември 2016 г. (преписка R 1768/2015-4), постановено в производство по отмяна със страни г-жа Schmid и Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 7 декември 2016 г. (преписка R 1768/2015-4).
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) EUIPO понася, освен направените от нея съдебни разходи, и тези на г-жа Gabriele Schmid.
- 4) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юни 2018 г. — Cotécnica/EUIPO — Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA)

(Дело T-136/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „cotecnica MAXIMA“ — По-ранна национална фигуративна марка „MAXIM Alimento Superpremium“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/C 259/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Испания) (представители: първоначално J. C. Erdozain López, J. Galán López и J.-B. Devaureix, впоследствие J. C. Erdozain López, J. Galán López и L. Montoya Terán, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: S. Palmero Cabezas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Mignini & Petrini SpA (Petrignano di Assisi, Италия) (представители: F. Celluprica, F. Fischetti и F. De Bono, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 17 ноември 2016 г. (преписка R 853/2016-2) относно производство по възражение между Mignini & Petrini et Cotécnica.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Cotécnica, SCCL да заплати освен направените от него съдебни разходи и тези, направени от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и от Mignini & Petrini SpA.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 14 юни 2018 г. — Emcur/EUIPO — Emcure Pharmaceuticals (EMCURE)

(Дело T-165/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „EMCURE“ — По-ранни словни марка на Европейския съюз и национална марка „EMCUR“ — Относително основание за отказ — Сходство на стоките и услугите — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2018/C 259/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (Бад Емс, Германия) (представител: K. Gröcker, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Rajh)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Emcure Pharmaceuticals Ltd (Босари, Индия)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 13 декември 2016 г. (преписка R 790/2016-2), постановено в производство по възражение със страни Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems и Emcure Pharmaceuticals

Диспозитив

- 1) Отменя решението на втори апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 13 декември 2016 г. (преписка R 790/2016-2) в частта относно услугите от класове 42 и 44 по списъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г.
- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) EUIPO и Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Решение на Общия съд от 14 юни 2018 г. — Lion's Head Global Partners/EUIPO — Lion Capital (Lion's Head)

(Дело T-294/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Посочваща Европейския съюз международна регистрация — Словна марка „Lion's Head“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „LION CAPITAL“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 259/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Lion's Head Global Partners LLP (Лондон, Обединено кралство) (представител: R. Nöske, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Lion Capital LLP (Лондон) (представители: D. Rose и J. Warner, solicitors)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 февруари 2017 г. (преписка R 1478/2016-4), постановено в производство по възражение със страни Lion Capital и Lion's Head Global Partners

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Lion's Head Global Partners LLP да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 7 юни 2018 г. — Winkler/Комисия(Дело T-369/17) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Прехвърляне на национални пенсионни права — Решение за определяне на броя на годините осигурителен стаж — Разумен срок — Право на изслушване — Правна сигурност — Равно третиране — Оправдани правни очаквания — Отговорност — Илузиствени вреди)

(2018/C 259/48)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bernd Winkler (Grange, Ирландия) (представител: A. Kässens, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Vohr и L. Radu Bouyon)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС, от една страна, за отмяна на решението на службата „Управление и плащане по индивидуални права“ (РМО) на Комисията от 26 септември 2016 г., определящо годините осигурителен стаж, които следва да се вземат предвид по пенсионната схема на институциите на Европейския съюз, в резултат на подадено заявление за прехвърляне на пенсионни права, придобити от жалбоподателя преди постъпването му на служба за Съюза, и от друга страна, за получаване на обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял поради допуснатите от Комисията нередности при обработването на заявлението му за прехвърляне.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Решение на Общия съд от 12 юни 2018 г. — Fenyves/EUIPO (Blue)(Дело T-375/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Blue“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Липса на отличителен характер — Член 7, параграф 1, буква в) и параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2018/C 259/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Унгария) (представител: I. Monteiro Alves, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: M. Rajh)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 27 март 2017 г. (преписка R 1974/2016-5) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „Blue“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа *Klaudia Patricia Fenyves* да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 256, 7.8.2017 г.

Определение на Общия съд от 8 юни 2018 г. — Luru/EUIPO — Dzhihangir (Djili soy original DS)

(Дело T-456/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Djili soy original DS“ — По-ранна национална словна марка „DJILI“ — Относително основание за отказ — Жалба, която отчасти е явно недопустима и отчасти е явно лишена от всякакво правно основание)

(2018/C 259/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Victor Luru (Букурещ, Румъния) (представител: P. Acsinte, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ibruyam Dzhihangir (Силистра, България) (представител: C-R. Romiţan, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на пети апелативен състав на EUIPO от 3 май 2017 г. (преписка R 516/2011-5) относно производство по възражение между M. Luru и M. Dzhihangir

Диспозитив

- 1) Произнася се по възражението за недопустимост с решението по същество.
- 2) Отхвърля жалбата.
- 3) Осъжда г-н Victor Luru да заплати направените от него съдебни разноски и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO).
- 4) Г-н Ibruyam Dzhihangir понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 309, 18.9.2017 г.

Определение на Общия съд от 6 юни 2018 г. — Grupo Vimbo/EUIPO — DF World of Spices (TAKIS FUEGO)

(Дело T-608/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Оттегляне на заявката за регистрация — Липса на основание за произнасяне)

(2018/C 259/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Grupo Vimbo, SAB de CV (Мексико, Мексико) (представител: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: V. Ruzek)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: DF World of Spices GmbH (Дисен, Германия) (представител: A. Ebert-Weidenfeller, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 юли 2017 г. (преписка R 2300/2016-4), постановено в производство със страни DF World of Spices GmbH и Grupo Bimbo, SAB de CV

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуващото на жалбата.
- 2) Осъжда Grupo Bimbo, SAB de CV да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 369, 30.10.2017 г.

Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — ABLV Bank/ЕСП

(Дело T-280/18)

(2018/С 259/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ABLV Bank AS (Рига, Латвия) (представители: O. Behrends, M. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Отговорник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенията на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 23 февруари 2018 г. по отношение на жалбоподателя и на дъщерното му дружество ABLV Bank Luxembourg, SA,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага тринадесет основания.

1. Според първото основание ЕСП не е имал компетентност да приеме решението относно ликвидацията.
2. Според второто основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателя, като е обявил официално решение да не се приемат мерки за реструктуриране.
3. Според третото основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателя поради неправилна преценка по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 806/2014 ⁽¹⁾.
4. Според четвъртото основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателя поради неправилна преценка по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014.
5. Според петото основание ЕСП е нарушил правото на изслушване на жалбоподателя и други процесуални права.
6. Според шестото основание ЕСП е нарушил правото на жалбоподателя на надлежно мотивирано решение.

7. Според седмото основание ЕСП не е разгледал и оценил внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая.
8. Според осмото основание ЕСП не нарушил принципа на пропорционалност.
9. Според деветото основание ЕСП е нарушил принципа на равно третиране.
10. Според десетото основание ЕСП е нарушил правото на собственост и свободата на стопанската инициатива на жалбоподателя.
11. Според единадесетото основание ЕСП е нарушил принципа *ne mo auditur*.
12. Според дванадесетото основание ЕСП е извършил злоупотреба с власт.
13. Според тринадесетото основание ЕСП е нарушил правото на жалбоподателя по член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като засягащите жалбоподателя въпроси не са били разгледани от съответните институции и органи на Съюза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — ABLV Bank/ЕЦБ

(Дело T-281/18)

(2018/C 259/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ABLV Bank AS (Рига, Латвия) (представители: O. Behrends, M. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Ответник: Европейска Централна Банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенията на Европейската Централна Банка (ЕЦБ) от 23 февруари 2018 г., съгласно които жалбоподателят и ABLV Bank Luxembourg, SA са проблемни или има вероятност да станат проблемни и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага десет основания.

1. Според първото основание преценката на ЕЦБ във връзка с критерия дали „субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен“, що се отнася до жалбоподателя и на дъщерното му дружество ABLV Bank Luxembourg, е неправилна и е свързана с пропуски в редица отношения.
2. Според второто основание ЕЦБ е нарушила правото на изслушване и други процесуални права на жалбоподателя.
3. Според третото основание ЕЦБ е нарушила правото на жалбоподателя на надлежно мотивирано решение.
4. Според четвъртото основание ЕЦБ не е разгледала и оценила внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по конкретния случай.
5. Според петото основание е нарушен принципът на пропорционалност.

6. Според шестото основание ЕЦБ е нарушила принципа на равно третиране.
7. Според седмото основание ЕЦБ е нарушила правото на собственост и свободата на стопанската инициатива.
8. Според осмото основание ЕЦБ е нарушила принципа *nemo auditur*.
9. Според деветото основание ЕЦБ е извършила злоупотреба с власт.
10. Според десетото основание е налице нарушение на правото на жалбоподателя по член 41 от Хартата на основните права, тъй като засягащите жалбоподателя въпроси не са били разгледани от съответните институции и органи на Съюза.

Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Bernis и др./ЕСП

(Дело T-282/18)

(2018/C 259/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ernests Bernis (Jurmala, Латвия), Oļegs Fiļš (Jurmala), OF Holding SIA (Рига, Латвия) и Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (представители: O. Behrends, M. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решенията на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 23 февруари 2018 г. относно ABLV Bank, AS и ABLV Bank Luxembourg, SA,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат тринадесет основания.

1. Според първото основание ЕСП не е имал компетентност да приеме решението относно ликвидацията.
2. Според второто основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателите, като е обявил официално решение да не се приемат мерки за реструктуриране.
3. Според третото основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателите поради неправилна преценка по член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 806/2014 ⁽¹⁾.
4. Според четвъртото основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателите поради неправилна преценка по член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014.
5. Според петото основание ЕСП е нарушил правото на изслушване на жалбоподателите и други процесуални права.
6. Според шестото основание ЕСП е нарушил правото на жалбоподателите на надлежно мотивирано решение.
7. Според седмото основание ЕСП не е разгледал и оценил внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по случая.
8. Според осмото основание ЕСП не нарушил принципа на пропорционалност.
9. Според деветото основание ЕСП е нарушил принципа на равно третиране.

10. Според десетото основание ЕСП е нарушил правото на собственост и свободата на стопанската инициатива на жалбоподателите.
11. Според единадесетото основание ЕСП е нарушил принципа *nemo auditur*.
12. Според дванадесетото основание ЕСП е извършил злоупотреба с власт.
13. Според тринадесетото основание ЕСП е нарушил правата на жалбоподателите по член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като засягащите ABLV Bank SA въпроси не са били разгледани от съответните институции и органи на Съюза.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 май 2018 г. — Bernis и др./ЕЦБ

(Дело T-283/18)

(2018/C 259/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ernests Bernis (Jurmala, Латвия), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Рига, Латвия) и Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (представители: O. Behrends, M. Kirchner и L. Feddern, адвокати)

Ответник: Европейска Централна Банка (ЕЦБ)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решенията на ЕЦБ от 23 февруари 2018 г., съгласно които ABLV Bank, AS и ABLV Bank Luxembourg, SA са проблемни или има вероятност да станат проблемни,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат десет основания.

1. Според първото основание преценката на ЕЦБ във връзка с критерия дали „субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен“, що се отнася до ABLV Bank и на дъщерното му дружество ABLV Bank Luxembourg, е неправилна и е свързана с пропуски в редица отношения.
2. Според второто основание ЕЦБ е нарушила правото на изслушване и други процесуални права на жалбоподателите.
3. Според третото основание ЕЦБ е нарушила правото на жалбоподателите на надлежно мотивирано решение.
4. Според четвъртото основание ЕЦБ не е разгледала и оценила внимателно и безпристрастно всички релевантни обстоятелства по конкретния случай.
5. Според петото основание е нарушен принципът на пропорционалност.
6. Според шестото основание ЕЦБ е нарушила принципа на равно третиране.
7. Според седмото основание ЕЦБ е засегнала правото на собственост и свободата на стопанската инициатива.

8. Според осмото основание ЕЦБ е нарушила принципа *nemo auditur*.
9. Според деветото основание ЕЦБ е извършила злоупотреба с власт.
10. Според десетото основание е налице нарушение на правото на ABLV Bank по член 41 от Хартата на основните права, тъй като засягащите ABLV Bank въпроси не са били разгледани от съответните институции и органи на Съюза.

Жалба, подадена на 16 май 2018 г. — Strabag Belgium/Парламент

(Дело T-299/18)

(2018/C 259/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Strabag Belgium (Антверпен, Белгия) (представители: M. Schoups, K. Lemmens и M. Lahbib, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да обяви, че настоящото искане за отмяна е допустимо и основателно;
- В резултат на това да обяви отмяната (i) на решението от 19 април 2018 г., потвърждаващо решението на Европейския парламент от 24 ноември 2017 г. за възлагане на поръчка с предмет „Рамков договор, включващ строителни работи от общ изпълнител за сградите на Европейския парламент в Брюксел“ (обществена поръчка № 06/D20/2017/M036) на петима оференти, вместо на SA Strabag Belgium и (ii) доклада от анализа на офертите (допълнение), съставен на 26 март 2018 г. от комисията по оценяване на офертите, назначена от компетентния разпоредител с бюджетни кредити;
- Да осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разходи в настоящото производство, в това число обезщетение за воденото дело.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят се позовава на едно основание, което е за нарушение на:

- (i) член 110, параграф 5 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ, L 298, 2012 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕС, Евратом) 2015/1929 на Европейския парламент и на Съвета от 28 октомври 2015 година (ОВ, L 286, 2015 г., стр. 1), предвиждащ, че на Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 210 във връзка с подробните условия относно критериите за възлагане, включително икономически най-изгодната оферта;
- (ii) член 151, изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2015/2462 на Комисията от 30 октомври 2015 за изменение на Делегиран регламент (ЕС) № 1268/2012 относно правилата за прилагане на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза (ОВ, L 342, 2015 г., стр. 7), който предвижда правилата, приложими към офертите с необичайно ниска стойност, както и

(iii) член 102 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012, който утвърждава общите принципи на прозрачност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация в областта на обществените поръчки.

Жалбоподателят счита, че тези правила са били нарушени, тъй като обжалваното решение:

- (i) сочи, че нито едно обстоятелство, съдържащо се било в представените оферти, било в поисканите след това допълнителни разяснения, не позволява да се твърди, че офертата на някое от дружествата — спечелили оференти, е била с необичайно ниска стойност предвид приложимата правна уредба и
- (ii) разглежда горепосочената оферта като редовната оферта с най-ниска стойност без надлежна мотивация, макар че тя явно не е редовната оферта с най-ниска стойност, включва необичайно ниски цени и след по-конкретна и задълбочена проверка от Европейския парламент би трябвало да бъде обявена за нередовна и отхвърлена.

Жалба, подадена на 8 май 2018 г. — MLPS/Комисия

(Дело T-304/18)

(2018/C 259/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Париж, Франция) (представител: M. Gibaud, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да признае за установено бездействието на Европейската комисия, затова че неправомерно не е разгледала жалбата на сдружение Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) от 21 декември 2017 г.,
- да отмени решението от 7 март 2018 г. на Европейската комисия, с което е отказано разглеждането на жалбата на сдружение Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) от 21 декември 2017 г.,
- да се произнесе по съдебните разноски в съответствие с предвиденото в закона.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено, по-специално, от неправилната преценка в обжалваното решение, че френските схеми за социално осигуряване могат да бъдат квалифицирани като „законоустановена социално-осигурителна схема“, въпреки че не са предназначени за цялото население, нито дори за всички граждани в активна възраст, а обхващат заети лица според професионалния им статус, поради което спрямо тях следва да се приложат Директиви 92/49/ЕИО и 92/96/ЕИО.

2. Второто основание е изведено от нарушението на принципа на правна съгласуваност, доколкото Франция и Словакия се намират в напълно сходно положение, за което Общият съд е приел, че „дейността по предоставяне на задължително здравно осигуряване в Словакия, предвид преследваната от здравно осигурителните дружества стопанска цел и интензивната конкуренция на качеството и предлаганите услуги, е икономическа по своя характер“ (решение от 5 февруари 2018 г., *Dóvera zdravotná poisťovňa*/Комисия, T-216/15, непубликувано, EU:T:2018:64, т. 68). Ето защо според жалбоподателя не би могло да се приеме различно решение за Франция.

Жалба, подадена на 17 май 2018 г. — Хамас/Съвет

(Дело T-308/18)

(2018/C 259/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Хамас (Доха, Катар) (представител: L. Glock, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/475 на Съвета от 21 март 2018 година за актуализиране на списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилагат членове 2, 3 и 4 от Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма, и за отмяна на Решение (ОВППС) 2017/1426 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 26),
 - да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/468 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 2580/2001 относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания, и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1420 (UE) 2017/1420 (ОВ L 79, 2018 г., стр. 7)
- в частите, в които тези актове се отнасят до Хамас, в това число и до Hamas-Izz al-Din al-Qassem,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първо основание е твърдение за нарушение на член 1, параграф 4 от Обща позиция 2001/931.
2. Второто основание е, че Съветът допуснал грешка относно истинността на фактите, за които бил обвиняван жалбоподателят.
3. Трето основание е, че Съветът допуснал грешка в преценката относно терористичния характер на организацията „Хамас“.
4. Четвъртото основание е твърдение за нарушение на принципа на ненамеса.
5. Петото основание е, че не била в достатъчна степен взета предвид настъпилата поради изминалото време промяна в положението.

6. Шесто основание е твърдение за нарушение на задължението за мотивиране.
7. Седмото основание е твърдение за нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита.

Жалба, подадена на 15 май 2018 г. — EPSU и Willem Goudriaan/Комисия

(Дело T-310/18)

(2018/C 259/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Брюксел, Белгия) и Jan Willem Goudriaan (Брюксел) (представители: R. Arthur, Solicitor, и R. Palmer, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- Да отмени решението на ответника от 5 март 2018 г. да не предложи на Съвета Споразумението на европейските социални партньори от 21 декември 2015 г. за информиране и консултиране на работниците и служителите, работещи в централните държавни администрации, постигнато на основание член 155, параграф 1 ДФЕС, да бъде изпълнено посредством директива чрез решение на Съвета съгласно член 155, параграф 2 ДФЕС,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. В първото основание се твърди, че обжалваното решение е акт, приет в нарушение на член 155, параграф 2 ДФЕС. Комисията не е оправомощена да откаже да изготви предложение до Съвета за изпълнение на споразумението посредством решение на Съвета при липсата на каквото и да възражение както по отношение на представителния статут на страните по споразумението, така и на законосъобразността на споразумението.
 - Жалбоподателите твърдят, че решението на Комисията да не предложи на Съвета споразумението да бъде изпълнено посредством решение на Съвета е в нарушение на член 155, параграф 2 ДФЕС и противоречи на изискването за зачитане на автономията на социалните партньори, установено в член 152 ДФЕС.
 - Жалбоподателите твърдят също, че Комисията е била длъжна да изготви предложение до Съвета, освен ако не представи мотивирани съображения, че социалните партньори, страни по споразумението, не са разполагали с достатъчна представителност или че споразумението е незаконосъобразно.
 - По-нататък жалбоподателите поддържат, че Комисията е направила преценка на целесъобразността на споразумението, за което не е оправомощена.
2. Във второто основание се твърди, че обжалваното решение е опорочено от съображения, които са явно погрешни и неоснователни.
 - Жалбоподателите твърдят, че причините, изтъкнати от Комисията в обжалваното ѝ решение, не могат да обосноват отказа ѝ да изготви предложение до Съвета за приемане на споразумението.
 - Жалбоподателите твърдят също, че единствената причина, която би обосновала отказ, би била мотивирано възражение по отношение на представителността на социалните партньори или на законосъобразността на решението на Съвета за изпълнение на споразумението посредством директива.

- Освен това жалбоподателите поддържат, че във всеки случай Комисията не е направила оценка на въздействието, поради което не е могла да обоснове на основание пропорционалност или субсидиарност каквото и да е заключение, по силата на което да откаже да предложи споразумението да бъде изпълнено като директива посредством решение на Съвета, дори по принцип това да е било допустимо.

Жалба, подадена на 22 май 2018 г. — WD/ЕОБХ

(Дело T-320/18)

(2018/C 259/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: WD (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Ответник: Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това,

- да отмени решението от 14 юли 2017 г., взето от изпълнителния директор на ЕОБХ в качеството му на ООСД, от което следва, че жалбоподателят не е сред повишените служители в процедурата по прекласиране за 2017 г.;
- да отмени решението на ООСД от 9 февруари 2018 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 10 октомври 2017 г. срещу това решение от 14 юли 2017 г.;
- да отмени решението с дата 9 август 2017 г. (нотифицирано на 10 август 2017 г.), взето от изпълнителния директор на ЕОБХ в качеството му на ООСД, да не поднови трудовия договор на жалбоподателя;
- да отмени решението на ООСД от 12 март 2018 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 10 ноември 2017 г. срещу това решение от 9 август 2017 г.;
- да присъди обезщетение за претърпените вреди;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания що се отнася до решението за неподновяване на неговия договор.

1. Първото основание е изведено от нарушение на решението от 8 декември 2012 г. „Employment contract management“, прието от ЕОБХ.
2. Второто основание е изведено от нарушение на задължението за мотивиране.
3. Третото основание е изведено от нарушение на правото на защита и по-специално на правото на изслушване.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа и на „Work instruction“ относно „Contract of Employment renewal process“ на ЕОБХ.
5. Петото основание е изведено от явни грешки в преценката и от злоупотреба с власт.

6. Шестото основание е изведено от нарушение на принципа на оправдани правни очаквания.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на „Work instructions“ и на задължението за полагане на грижа.

Жалбоподателят изтъква едно-единствено основание що с отнася до решението за неповишаване, изведено от нарушение на решението от 22 април 2008 г. „Career of temporary staff and assignment to a post carrying a higher grade than that at which they were engaged“, от явна грешка в преценката, както и от нарушение на принципа на недискриминация.

Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — VI.TO./EUIPO — Bottega

(Дело T-324/18)

(2018/С 259/61)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Италия) (представител: L. Giove, avvocato)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sandro Bottega (Colle Umberto, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител/Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: триизмерна марка на Европейския съюз (форма на позлатена бутилка) — марка на Европейския съюз № 11 531 381

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 март 2018 г. по преписка R 1036/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- неправилна преценка на основанията за отказ съгласно член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- неправилна преценка на основанията за отказ съгласно член 7, параграф 1, буква д), точки i), ii) и iii) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Иск, предявен на на 31 май 2018 г. — Szécsi и Somossy/Комисия

(Дело T-331/18)

(2018/С 259/62)

Език на производството: немски

Страни

Ищци: István Szécsi (Сегед, Унгария) и Nóra Somossy (Сегед) (представител: D. Lazar, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищите искат от Общия съд:

- да осъди ответника да им плати обезщетение в размер на 38 330 542,83 HUF,
- да осъди ответника да им плати лихви върху главното искане от 20 април 2016 г. в размер на 11,95 % годишно,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска се посочва следното основание.

Ищите твърдят, че Комисията виновно е нарушила задължението си за контрол по член 17 ДЕС, тъй като не е приела подходящи мерки, за да гарантира прилагането на член 13 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета⁽¹⁾ и на релевантните унгарски национални разпоредби за транспониране от унгарските съдилища.

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Marry Me Group/EUIPO (MARRY ME)

(Дело T-332/18)

(2018/C 259/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Marry Me Group AG (Цуг, Швейцария) (представител: G. Theado, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „MARRY ME“ — заявка за регистрация № 15 958 226

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 март 2018 г. по преписка R 806/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Marry Me Group/EUIPO (marry me)**(Дело T-333/18)**

(2018/С 259/64)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Marry Me Group AG (Цуг, Швейцария) (представител: G. Theado, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „marry me“ — заявка за регистрация № 15 952 468

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 март 2018 г. по преписка R 807/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, букви б) и в) от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Mubarak и др./Съвет**(Дело T-335/18)**

(2018/С 259/65)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Кайро, Египет), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Кайро), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Кайро), Khadiga Mahmoud El Gammal (Кайро) (представители: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin и C. Enderby Smith, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени Решение (ОВППС) 2018/466 на Съвета от 21 март 2018 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/465 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 270/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, доколкото те се отнасят до жалбоподателите,

- да обяви, че член 1, параграф 1 от Решение 2011/172/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, и член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 270/2011 на Съвета от 21 март 2011 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, са неприложими, доколкото се отнасят до жалбоподателите, и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Според първото основание Съветът е допуснал грешки в преценката, като е приел, че е изпълнен критерият за включване на жалбоподателите в обхвата на член 1, параграф 1 от Решението и на член 2, параграф 1 от Регламента.
2. Според второто основание член 1, параграф 1 от Решението и член 2, параграф 1 от Регламента са незаконосъобразни, тъй като а) са без валидно правно основание и/или б) нарушават принципа на пропорционалност.
3. Според третото правно основание Съветът е нарушил правата на жалбоподателите по член 6 във връзка с членове 2 и 3 ДЕС и по членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като е преценил, че съдебните производства в Египет съблюдават основните права на човека.

Жалба, подадена на 31 май 2018 г. — Saleh Thabet/Съвет

(Дело T-338/18)

(2018/C 259/66)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Suzanne Saleh Thabet (Кайро, Египет) (представители: V. Kennelly QC, J. Pobjoy, Barrister, G. Martin и C. Enderby Smith, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2018/466 на Съвета от 21 март 2018 година за изменение на Решение 2011/172/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет и Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/465 на Съвета от 21 март 2018 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 270/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, в частта им, в която се прилагат по отношение на жалбоподателя;
- да установи, че член 1, параграф 1 от Решение № 2011/172/ОВППС на Съвета от 21 март 2011 г. относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, и на член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 270/2011 от 21 март 2011 г. относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Египет, са неприложими, в частта им, в която се прилагат по отношение на жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. С първото основание се твърди, че Съветът е допуснал грешки при преценката, като е приел, че е налице критерият за включване на заявителя в списъка по член 1, параграф 1 от Решението и по член 2, параграф 1 от Регламента.
2. С второ основание се твърди, че член 1, параграф 1 от Решението и член 2, параграф 1 от Регламента са незаконосъобразни, защото а) за тях липсва валидно правно основание и/или б) те нарушават принципа на пропорционалност.
3. С третото основание се твърди, че са нарушени правата на жалбоподателя, които той черпи от член 6, параграфи 2 и 3 ДЕС и от членове 47 и 48 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като Съветът приел, че съдебните производства в Египет били в съответствие с основните човешки права.

Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Hauzenberger/EUIPO (TurboPerformance)**(Дело T-349/18)**

(2018/C 259/67)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Германия) (представител: V. Bittner, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „TurboPerformance“ — заявка за регистрация № 16 053 431

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 5 април 2018 г. по преписка R 2206/2017-4

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 5 юни 2018 г. — Euronet Consulting/Комисия**(Дело T-350/18)**

(2018/C 259/68)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Euronet Consulting EEIG (Брюксел, Белгия) (представители: P. Peeters и R. van Cleemput, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ответника от неизвестна дата, съобщено на жалбоподателя с писмо от 26 март 2018 г., с което се отхвърля офертата му за обособена позиция 2 по процедура EuropeAid/138778/DH/SER/Multi — Рамков договор за прилагането на външна помощ през 2018 г. (FWC SIEA 2018), а поръчката е възложена на 10 други оференти,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди, че едно правно обединение се представлява два пъти в рамките на една обособена позиция.
2. С второто основание се твърди, че едно юридическо лице е действало два пъти като ръководител на консорциум и още веднъж като член на такъв.
3. С третото основание се твърди, че едно правно обединение се представлява в повече от две обособени позиции.
4. С четвъртото основание се твърди че едно правно обединение е действало като ръководител в повече от две обособени позиции.

Жалба, подадена на 28 май 2018 г. — Promesco/EUIPO — Aerts (съдове)

(Дело T-353/18)

(2018/C 259/69)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Promesco NV (Кортрейк, Белгия) (представители: Н. Hartwig и А. von Mühlendahl, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Aerts NV (Гел, Белгия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Европейския съюз № 218 193-0010

Обжалвано решение: решение на разширения апелативен състав на EUIPO от 16 февруари 2018 г. по преписка R 459/2016-G

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

-
- да отхвърли жалбата, подадена от Aerts NV срещу решението на отдела по отмяна на EUIPO от 8 януари 2016 г. по преписка ICD 9842,
 - да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските на жалбоподателя в производството пред разширения апелативен състав,
 - да осъди Aerts NV, в случай че встъпи в производството, да заплати съдебните разноски, включително разноските на жалбоподателя в производството пред разширения апелативен състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 25, параграф 1 във връзка с член 6 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG